

El cim de les nostres comarques

Amb els seus 2.915 metres, el Puigpedrós és una muntanya prou accessible

Tot i que els experts no acaben de posar-se d'acord per dos metres —alguns diuen que fa 2.913 metres i d'altres que arriba als 2.915—, ningú no discuteix que el Puigpedrós, situat a la Baixa Cerdanya, és la muntanya més alta de les comarques gironines. Malgrat aquesta alçada, l'accés al cim no presenta gaires dificultats.

JOSEP PASTELLS > TEXT

>> Cim del Puigpedrós (Cerdanya) de 2.915 m. A baix, l'Estany Sec.

Alguns opinaran que el millor del Puigpedrós, també anomenat Puig de Campcardós, són les panoràmiques que poden observar-se des del cim; altres defensaran que no hi ha res comparable a gaudir de les vistes d'aquesta muntanya mentre t'hi vas enfilant, i uns altres es decantaran pel plaer de l'ascensió. Però independentment de les sensacions o motivacions de cadascú,

les persones que hi han pujat acostumen a parlar-ne amb un punt d'admiració, convençudes que la fita assolida els ha proporcionat una experiència inoblidable i de bon recomanar. El Puigpedrós, que rep aquest nom per la gran quantitat de roques de granit que s'acumulen a la part superior, se situa entre els municipis de Ger, Guils de Cerdanya i Meranges. Una de les persones que el coneix més bé és l'excursionista i espeleòleg Òscar Martí, coautor del llibre *A un tir de pedra*.

«És una magnífica talaia natural, prou accessible per als que s'inicien als Pirineus», afirma Martí. Des del cim, en dies clars, es distingeix la serralada pirinenca des de la Maladeta fins al Canigó, i pràcticament tota la serralada prepirenca, del Montseny al Montsant. Als peus del Puigpedrós hi ha petits circs glacials ocupats per uns quants estanys. L'ascensió també permet visitar el circ d'Engorgs o la coma de Campcardós i la seva curiosa cresta, el Roc Colom-Peiraforca. Martí proposa dues opcions: pujar al Puigpedrós per la via directa o fer-ho per l'estany de Malniu.

El Puigpedrós rep aquest nom per la gran quantitat de roques de granit que s'acumulen a la part superior

Camí ben senyalitzat

Si optem per la via directa, pel camí del refugi d'Engorgs en direcció al Puigpedrós, cal agafar la ruta del GR-11, senyalitzada amb vermell i blanc. Després de travessar un pont de fusta per damunt d'un rierol que prové de l'estany Sec, cal dirigir-se cap a l'oest, al refugi de Folch i Girona, i en arribar al davant del Pedradreta (2.496 metres) agafar la dreuera del Puigpedrós per iniciar una pujada en ziga-zaga entre la Pedradreta i el Roc de la Llosa passant pel coll de les Molleres (2.482 m). És un terreny de prats on és fàcil trobar-hi cavalls i vaques pasturant. Amb una mica de paciència, també s'hi poden veure marmotes i isards. El camí, prou costerut, es dirigeix cap al cim pel Serrat de les Perdius Blanques. El nivell de dificultat no és gaire alt sempre que no sigui a l'hivern, quan es formen nombroses capes de gel. Travessarem petits rierols i, en arribar al pic de les Molleres del Puigpedrós (2.752 m), anirem cap al nord pel planell de Campcardós, un enorme prat —l'absència d'arbres incrementa la sensació d'amplitud— a 2.700 metres d'alçada, al fons del qual es distingeix el cim del Puigpedrós. «És el típic cim que per la perspectiva sembla estar davant nostre, a un tir de pedra, però vas caminant i sembla que sempre estigui a la mateixa distància», destaca Martí. Quan per fi hi arribes, les vistes són esplèndides: massís del Carlit (2.921 m), Puigmal (2.910 m), Tossa d'Alp (2.536 m), serra de Moixeró i circ d'Engorgs. Al sud, la serra del Cadí i, a l'oest, el Pessons (2.782 m), la Pica d'Estats (3.143 m) i l'Aneto (3.404 m). «Paga la pena acostar-se cap al nord on, com a molts cims plans d'aquest tipus, hi ha l'altre cim del Puigpedrós», apunta Martí. Situat a 2.888 metres, hi trobem una altra acumulació de blocs granítics amb una fita de pedres i una magnífica vista dels cims andorrans, com ara el Comapedrosa (2.946 metres).

Si optem per la ruta de l'estany de Malniu, on segons la llegenda les goges de la Cerdanya invocaven el diable, cal seguir la pista d'accés al refugi de Malniu fins travessar el torrent que baixa de l'estany; després anirem cap al nord-est pel GR-11 fins arribar a un sender que du a l'estany, situat a 2.250 metres. Qui vulgui banyar-s'hi comprovarà que l'aigua està gelada fins i tot a

MARC VICENS

l'estiu. Seguint en direcció oest, arribarem al Roc de la Llosa (2.300 m) i més endavant al sender del Puigpedrós. Dalt de tot hi trobarem un vèrtex geodèsic, una creu de ferro, el llibre de registres i, pels volts de Nadal, fins i tot un pessebre pujat cada any per la Unió Excursionista Catalunya de Sants.

Josep Pastells
és escriptor.

Si optem per la ruta de l'estany de Malniu, on segons la llegenda les goges de la Cerdanya invocaven el diable, cal seguir la pista d'accés al refugi de Malniu